

Troballes monetàries catalanes-I

L'estudi acurat de les troballes monetàries s'ha demostrat un instrument preciós no tan solament per a la correcta atribució de les monedes menys explícites (valoració clàssica), sinó sobretot per a intentar un anàlisi del paper de la moneda i de la circulació monetària en un període i àrea geogràfica determinats.

Malauradament només una petita part de les troballes i encara, ben sovint, només de les que contenen exemplars poc valuosos poden ésser analitzades. Més encara hem de lamentar que molts dels estudis de troballes del nostre país hagin estat fets amb poc rigor ometent dades bàsiques o afinant poc les classificacions.

Altres societats numismàtiques estrangeres s'han proposat de recollir tota mena de troballes, per a tots els àmbits i períodes. Així tenim la valuosa sèrie COIN HOARDS, que ha llençat ja 5 volums i TRESORS MONÉTAIRES, publicacions respectivament de la Royal Numismatic Society de Londres i la Bibliothèque Nationale de Paris.

Per la nostra part hem cregut necessari, partint amb realisme de les nostres possibilitats, de no negligir almenys la nostra pròpia moneda, la moneda catalana entesa com a moneda pròpia de Catalunya i de tots els països que hi estigueren vinculats formant part del que s'ha convingut en anomenar Corona Catalano-Aragonesa (períodes, per tant, medieval, modern i contemporani).

Així doncs, TROBALLES MONÉTAIRES CATALANES recollirà tota mena de tresors o troballes aïllades o acumulatives, tant de monedes catalanes aparegudes dins i fora del territori establert, com de no catalanes trobades dins d'aquest territori. El sistema d'esquema previ, que preveu la resposta a un formulari exhaustiu de qüestions referents als exemplars o a les circumstàncies de la troballa ens permetrà d'anar formant un dossier fiable, primera base a anàlisis futures.

ACTA NUMISMATICA publicarà tots els estudis que s'adaptin a l'esquema proposat o procurarà que els fons que s'ens comuniquin siguin estudiats amb aquests criteris, i demana a tots els que tinguin coneixement de troballes que encaixin dins les coordenades espai-temps que ens hem proposat que ens

ho vulguin fer saber. Podeu dirigir-vos a la SOCIETAT CATALANA D'ESTUDIS NUMISMÀTICS (Apartat de Correus 5596 de Barcelona) o bé a Anna M. Balaguer (telèfon 674 98 29, vespres a artir de les 9), la qual s'ocuparà de coordinar aquest treball.

ACTA NUMISMÀTICA

Núm. AN — 1 — Lloc — SANTA PERPÈTUA DE MOGODA

Tipus de troballa

Acumulativa.

Composició	Billó	Coure	
CATALUNYA	4 (S. XIII) 10 (S. XIV) 3 (S. XV)	5 (S. XVII) 3 (S. XVIII)	
ROSSELLÓ	4 (S. XV)		
MELGUELL	1 (S. XII-XIII)		
VALENCIA	1 (S. XIII)		
	23	8	Total: 31

Dates límit

Finals del XIII-1709. Hem deixat a part el diner de Melguell, per ésser una moneda que fou batuda —com a tipus immòbil— durant gairebé dues centúries, i per tant difícil de datar, encara que la podem considerar coetània del diner de València de Jaume I, el qual fou encunyat durant la segona meitat del segle XIII.

Les més tardanes són del 1709 amb dos ardits i un diner de l'Arxiduc Carles.

Es de senyalar que no hi ha cap peça del segle XVI i deixant de banda els ardits de Felip III i els ardits i diner de l'Arxiduc, la data se'ns avança a darreries del XV amb dos diners de Ferran II. Les demás, són dels segles XIII-XIV i XV.

Localització

Absis de l'església de Santa Perpètua de Moguda — 41° 30' 34,10" latitud nord — 2° 13' 49,51" longitud est. Comarca del Vallès, Catalunya.

Data de la troballa

Durant l'excavació de l'esmentat absis des de l'any 1972 fins el 1975.

Circumstàncies de la troballa

Tal com se'ns va dir, les monedes anaren apareixent enmig de la runa que hi havia en el sòl de l'absis de l'església de Santa Perpètua i que «la que va trobar-se més soma és del 1708 (*sic*) i la major part de les altres varen aparèixer quasi agrupades a mig aire dels tres metres del gruix de runa de referència i alguna de més profunda».¹ Això ens indica que si la que va trobar-se primer fou una peça de l'arxiduc Carles, aquesta i les altres de Felip III i del mateix Arxiduc, devien ser perdudes quan va omplir-se el sòl de l'absis, les altres, trobades a un metre i mig de fondària, enmig de runa i que tal com llegim «no en va sortir ni una que portés senyals de calç enganxada, per tant no procedien de dintre l'argamassa de la part de la qual provenien els enderrocs entre els quals varen aparèixer»,² ens indica que les monedes foren arreplegades juntament amb la runa i que procedien del sòl on havien estat perdudes.

Els enderrocs provenien d'una construcció romana ja que també sortiren indicis de tègules, uns trossos d'estuc romà d'època tardana i trossos de vidre igualment d'època romana.³

Es significatiu que al començar-se la construcció del campanar de l'església nova, no fos adossat a la paret nord, sinó emplaçat més enllà perquè un «antic cos d'edifici entre mig ho impedia, això és l'església antiga on tenia lloc el culte mentre s'anaven pujant les parets de la nova».⁴ Aquesta església antiga, devia ja haver estat precedida per una altra on, en els segles III i IV hauria esdevingut —una villa romana— l'aplegament dels primers cristians, com en tenim un gran nombre d'exemples arreu del nostre país.

Creiem doncs, que aquest conjunt tan heterogeni de monedes, foren perdudes al llarg del temps i per atzar dins l'església vella i que anaren a parar a l'absis juntament amb la runa de la paret —on ara hi ha un arc— que separava l'església vella de la nova, a l'enderrocar-la quan es decidí la seva ampliació.

Hem de senyalar que el moment en què va decidir-se l'ampliació de l'església, queda documentat, ara per ara, per les monedes de l'Arxiduc, o sigui vers l'any 1709 o uns pocs més endavant.

Descripció

CATALUNYA

		gr.	Ø mm.	Referència
1	Jaume I — Barcelona diner billó	0,800	17	B.S.—165
2	Semblant a la n.º 1	0,800	17,4	B.S.—167
3	Semblant a la n.º 1	1,050	17,2	B.S.—171
4	Igual a la n.º 3	0,920	18	B.S.—171
5	Jaume II — Barcelona diner billó	0,770	7,2	B.S.—201

1. FERMÍ VINYALS I ROVIRA. *Preliminars de la Història de Sta. Perpètua de Mogoda i Santiga*. Santa Perpètua de Mogoda, 1978, pàg. 104.

2. *Id.*, pàg. 105.

3. *Id.*, pàg. 104.

4. *Id.*, pàg. 97.

quarterejat A			V.J.—8, 1er. tipus
6	Semblant a la n.º 5	0,900	16,5 B.S.—200
7	Semblant a la n.º 5	0,800	16,7 V.J.—9, 1er. tipus B.S.—195 v.
8	Jaume II — Barcelona òbol billó	0,520	13 V.J.—22, 2on. tipus B.S.—196 v.
9	variant de Botet pel quarterejat A	V.J.—correspon al 2on. tip. del diner	
9	Alfons III — Barcelona diner billó	0,970	15,3 B.S.—208 v.
10	variant de Botet pel quarterejat A		
10	Pere III — Barcelona òbol billó	0,470	12 B.S.—231
11	Semblant a la n.º 10	0,520	12 V.P.—10 B.S.—231
12	Semblant a la n.º 10	0,490	12,3 V.P.—11 B.S.—230
13	Semblant a la n.º 12	0,460	13,8 V.P.—24 B.S.—230
14	Semblant a la n.º 13	0,400	11,3 V.P.—25 B.S.—230
15	Joan II ? — Girona? diner billó	0,520	15,5 V.P.P.—29 B.S.—418?
A/ ...AN ... EX ...? Bust del rei a l'esquerra amb corona de grans florons.			

R/ ...AS ...? en el camp s'hi veuen tres punts i la contramarca de quatre quadradets formant un escut caironat.

	<i>gr.</i>	<i>Ø mm.</i>	<i>Referència</i>
16	Ferran II — Barcelona diner billó	0,840	15,3 B.S.—446
17	Semblant a la n.º 16	0,840	14,8 B.S.—446
18	Felip III — Barcelona 1654 ardit coure	1,100	16,9 B.S.—971
19	Semblant a la n.º 18 1654	1,210	17 B.S.—971
20	Semblant a la n.º 18	1,410	17 B.S.—971-2-3
21	Semblant a la n.º 18	1,560	16 B.S.—971-2-3
22	Semblant a la n.º 18	0,840	17,7 B.S.—971-2-3
23	Carles III — Barcelona 1709 ardit coure	0,840	17,4/14 B.S.—991
24	Semblant a la n.º 23	0,600	17 B.S.—900-1-2
25	Carles III — Barcelona 1709 diner coure	0,600	13,3 B.S.—994

ROSELLÓ

26	Alfons IV — Perpinyà diner billó	0,720	16	B.S.—359 v.
----	----------------------------------	-------	----	-------------

A/ +:ALFONS 9+RX:ARA: Bust del rei que mira a l'esquerra amb corona de grans florons. L'última A sense travessar.

R/ +:COMS:ROCILION En el camp, flor que trenca la llegenda.
Encunyació vers el 1430-38

27	Alfons IV — Perpinyà òbol billó	0,420	12	B.S.—365
----	---------------------------------	-------	----	----------

28	Semblant a la n.º 27	0,420	12,2	B.S.—365
29	Semblant a la n.º 27	0,400	12,5	B.S.—365

MELGUELL

30	Bisbes de Maguelona diner billó	0,650	18,6	P. d'A.—3842
----	---------------------------------	-------	------	--------------

VALÈNCIA

31	Jaume I — València diner billó	0,690	17	
----	--------------------------------	-------	----	--

Abreviatures emprades:

B.S.-J. BOTET i SISÓ. *Les monedes Catalanes*. — Barcelona.

V.J.-J. VILARET i MONTFORT. Els diners barcelonins més tardans de Jaume segon. *Acta Numismàtica*, V-1975, pàgs 49-54.

V. P.-J. VILARET i MONTFORT. Els òbols barcelonins de Pere terç. *Acta Numismàtica*, VIII-1978, pàgs. 199-206.

P. d'A.-Faustin POEY d'AVANT. *Monnaies Féodales de France*. Reimp. Graz 1961.

Comentaris

De la descripció que hem fet de les peces, podem remarcar-ne les següents:

Les n.º 7 i 8 són variants de les descrites per Botet pel quarterejat del revers, encara que figuren ressenyades per Vilaret.

La n.º 9 ens presenta una variant del Botet pel quarterejat del revers, ja que aquesta és del tipus A.

La n.º 15, mereix un més extens comentari. En aquesta peça, es veuen clarament tres punts en el revers, disposats de tal manera com si fossin els corresponents a un diner de Barcelona. En el mateix revers, hi trobem una contramarca en la qual hi figuren quatre quadradets formant un escut caironat. La lectura de la llegenda, en ser un exemplar en tan mala conservació, se'ns ha fet molt difícil. Sols sembla albirar-se, a l'anvers AN ...EX i encara la A no és gaire clara; al revers solament AS i tampoc la S es veu clarament. Per la figura del bust del rei, i per la corona de grans florons, hem de situar la peça en els regnats de Martí, Ferran I, Alfons IV i Joan II. Cap, però, d'aquests reis encunyà, que es coneguin, diners a la seca de Barcelona —el que ens ho podria indicar els tres punts del revers— i és possible deduir que pugui ésser un diner fins ara desconegut.

Altrament, la contramarca esmentada —que figura al revers— hem pogut comprovar que correspon al Mestre General de seques Joan Desplà.⁵ El càrrec de Mestre General de seques, fou creat pel rei Martí⁶ el qual manà, en data del 18 de setembre de 1398, que es gravessin en tota la moneda —qualsevol que sigui el seu metall— la senyal del seu tresorer i mestre general i principal

5. JACQUIM BOTET i SISÓ. *Les monedes Catalanes*. Barcelona, Vol. II, pàg. 188.

6. *Id.*, Vol. II, pàg. 221.

de totes les seques, el doctor en lleis Joan Desplà.⁷ Si bé la contramarca que figura en aquesta peça, és coneguda com a marca en els florins encunyats a Mallorca i València, durant els regnats de Martí, Ferran I i Alfons IV, és desconeguda com a marca en altres peces que no siguin florins i més encara com a contramarca. Per la contramarca, hauria doncs de correspondre als esmentats regnats, però, per altra part, també és possible que aquesta mateixa contramarca fos utilitzada posteriorment sense que, ara per ara, en sapiguem a qui podria correspondre ni el perquè va ser utilitzada.

Si la lectura de la llegenda fos la que hem esmentat, podria ser llegit l'anvers IOANES REX i el revers CIVITAS GERVNDA, el que ens portaria a considerar-la un rocabertí, moneda de necessitat encunyada en el castell de Girona els anys 1462-63 per Pere de Rocabertí durant la guerra dels remences i potser batuda sobre un diner de Barcelona.

En resum, doncs, aquesta peça ens pot comportar un tipus de diner, que per la contramarca —si veritablement correspon a Joan Desplà— només hauria pogut ser encunyat durant els regnats de Martí, Ferran I i Alfons IV, per la forma de la corona, també pot correspondre a Joan II i finalment si la lectura de la llegenda és la que hem dit, fora un rocabertí batut sobre un diner de Barcelona i contramarcant amb el senyal que no pot pas pertànyer al Mestre General de seques susdit, ja que aquest hauria finit el seu càrrec vers el 1417 o sigui 45 anys abans.

La n.º 30, el diner de Melguell, l'hem donat com a encunyat al segle XIII. Sabem de la seva profusa circulació juntament amb el monetari dels nostres reis. El trobem citat com a moneda circulant des del segle X⁸ i no en deixà de formar part en els segles següents fins al punt que Jaume I, en crear la moneda del regne de València el dia 7 de maig del 1246, fixés el canvi dels diners melgoresos en 16 diners per 12 diners valencians de nou encuny.⁹

Aquesta troballa acumulativa, malgrat ésser una mostra tan petita, essent peces perdudes a l'atzar i al llarg dels anys, ens permet, amb les reserves que comporta, poder veure la circulació monetària d'aquestes monedes d'escàs valor —per això mateix van ser perdudes i no buscades amb gaire afany— al llarg dels segles que hi tenim representats.

Segle XIII	6 monedes	—	19,35 %
» XIV	10	»	— 32,25 %
» XV	7	»	— 22,58 %
» XVI	0	»	— 0 %
» XVII	5	»	— 16,13 %
» XVIII	3	»	— 9,68 %

Veiem que durant els segles XIV i XV, es van perdre una major quantitat de monedes i podria correspondre —com realment fou— a una època de relativa prosperitat econòmica, altrament ens trobem que no fou perduda cap peça en el segle XVI, en el qual Catalunya sortia de les guerres de Joan II i malgrat un redreçament econòmic durant el regnat de Ferran II (hi ha dues peces representades) entrava en una època d'economia estanca, de manteni-

7. *Id.*, Vol. II, pàg. 199.

8. *Id.*, Vol. I, pàg. 190.

9. *Id.*, Vol. II, pàg. 47.

ment dels mercats d'Itàlia, per entrar a meitat de segle en la guerra de separació.

Fem notar que les monedes corresponents al segle XVII són posteriors a l'esmentada guerra i les del XVIII de començaments de segle. No se'n troba cap més de posterior, ja que llavors, va reomplir-se l'absis de l'esglèsia.

Si ens fixem en els llocs de procedència de les peces, veiem que les encunyades a Catalunya Principat són 25, del Rosselló 4, de Melguell 1 i de València 1. Ens comporta doncs, una profusió del 80,64 % de monedes batudes al Principat, del 12,90 % les del Rosselló i del 3,23 % les de Melguell i València.

Notem doncs, que les monedes de la seca de Barcelona són les que en la Comarca del Vallès circulaven en més quantitat, no impossibilitant pas, per les monedes menudes, la circulació de les procedents d'altres seques.

Localització actual

Museu de Santa Perpètua de Mogoda.

SEBASTIÀ DATZIRA

* * *

Núm. AN-2 — Lloc: Sta. Maria de Lluçà — **Tipus de troballa:** tresoret *

Composició:

	AV	AR	AE (billó)
Catalunya:	1 (s. XIV)	4 (s. XV)	1 (s. XIII)
Mallorca:	3 (s. XV)	—	—
	4	4	1
			total: 9 monedes

Dates límit:

1221-c.1472 ó 1336-c.1472. Es més versemblant que les dates límit del tresoret siguin les indicades en segon lloc i que el diner de doblenc de Jaume I (c. 1221-57) provingui d'una troballa individual afegida al conjunt de les altres monedes.

Data de l'amagatall:

Compresa entre el regnat d'Alfons el Magnànim (1416-1458) i la Guerra dels Remences (1452-1472).

Localització:

Claustre de Santa Maria de Lluçà, Lluçanès, Catalunya.

* Troballa citada per F. Mateu, «Hallazgos... XXI», NUMISMA, 108-113, p. 199, núm. 1372.

Data de la troballa:

Entre els mesos de febrer i març de 1971.

Circumstàncies de la troballa:

Vers l'any 1970 el servei de conservació de monuments de la Diputació va realitzar diverses obres de restauració al petit Monestir de Lluçà. L'obra es va completar amb l'aixecament de l'enllosat del Claustre, la qual cosa va posar al descobert nombrosos enterraments medievals, en gran part antropomorfs. Sembla ésser que, en absència del personal encarregat de la restauració, alguns veïns de Lluçà varen fer pel seu compte l'excavació d'aquesta necròpolis medieval, ubicada a les quatre ales del claustre. En el transcurs d'aquesta operació aparegueren les nou monedes que presentem i també algunes ceràmiques. No hem tingut manera de saber si aquestes nou monedes varen aparèixer juntes, formant un petit tresoret, o si es trobaren escampades a diferents punts del claustre.

El més versemblant és suposar, però, que les monedes d'or i plata (florins i terços de croat, devien trobar-se plegades, tot integrant un petit tresoret. A favor d'aquesta opinió tenim, per una banda, la coherència cronològica d'aquestes peces i, per l'altra, que el seu valor de circulació fa més plausible de pensar en un atresorament que no pas en pèrdues ocasionals i aïllades de tantes monedes d'or i plata. El doblenc de Jaume I, en canvi, amb una cronologia molt més llunyana i que havia estat desplaçat de circulació per diner de tern, creat el 1257, difícilment pot formar part del conjunt anterior. És possible, doncs, que aquesta moneda fos trobada separatament de la resta de monedes i que provingués d'una pèrdua ocasional, la qual cosa es ben freqüent en moneda menuda.

Tampoc hi ha certesa absoluta que les nou monedes que presentem siguin totes les que varen trobar-se tot remouent les sepultures del Claustre de Lluçà. Malauradament totes les hipòtesis que hem formulat hauran de restar sense confirmació. Les úniques dades que tenim són de 17 de març de 1971. L'arquitecte encarregat de les obres, Sr. Pallàs, va presentar al «Consejero General de Belles Artes», Dr. E. Ripoll, una denúncia de les operacions realitzades per alguns veïns de Lluçà a la qual es menciona la descoberta de monedes i de ceràmiques. Per això les monedes varen passar a disposició del Museu Arqueològic de Barcelona, mentrestant hom esperava el dictamen de l'autoritat pertinent sobre el destí de les peces.

Descripció*Catalunya*

1. Jaume I Barcelona diner de doblenc (billó)
0,62 gr. 17,5 mm. B.S. 163
2. Pere III, atribuït a Barcelona, florí (AV), marca: flor de sis pètals.
3,4 gr. 18,5 mm. B.S. 245
3. Anònima, encunyada a Barcelona a partir del regnat d'Alfons IV fins el

període de la Guerra dels Remences (atribuïda per Badia a Alfons IV exclusivament). Terç de Croat (AR).

- | | | | |
|--|-----------|----------|---------------------|
| | 0,96 gr. | 15,5 mm. | B.T. tip. V,A, LXXI |
| 4. Similar a l'anterior, variant d'encuny. | 0,905 gr. | 16 mm | |
| 5. Similar a l'anterior, variant d'encuny. | 0,94 gr. | 16,5 mm. | |
| 6. Similar a l'anterior, variant d'encuny. A l'anvers visibles les lletres NA de la llegenda BARCINONA del revers i també part de la creu, degut a un repicat sobre cares canviades. | 0,90 gr. | 16 mm. | |

Mallorca

7. Martí I. Mallorca, florí (AV), marca: cairó partit d'aspa-petxina, a l'anvers i al revers. A la dreta del sant de l'anvers és visible part de la flor de llir del revers, degut a un repicat de cares canviades.
- | | | | |
|---------------------|-----------------------------|----------|-------------------|
| | 3,44 gr. | 19,3 mm. | M.L., tip. II-III |
| Anv.: ARAGO-REX MAR | Rev.: S IONA — (NNIE.)S M?) | | |
8. A nom de Martí I, tipus encunyat als darres temps d'aquest sobirà, durant l'interregne i amb Ferran I. Mallorca, florí (AV), marca: bou-bou al revers.
- | | | | |
|-------------------|-----------------------|--------|--------------|
| | 3,41 gr. | 19 mm. | M.L., tip. X |
| Anv.: ARAG-REX. M | Rev.: s IOH-NNIRSRS M | | |
9. A nom de Martí I, encunyada en temps de Ferran I i d'Alfons IV. Mallorca, florí (AV) marca: cairó partit d'aspa-lleó, a l'anvers i escac-lleó, al revers.
- | | | | |
|-----------------------|--------------------|--------|--------------|
| | 3,35 gr. | 19 mm. | V. Q.R. 5824 |
| Anv.: ARAGO-REX M(AR) | Rev.: ()IOH-A...M | | |

Abreviatures emprades:

- B. S. BOTET i SISÓ, *Les monedes Catalanes*, Barcelona, 1909, vol. II.
 B. T. BADIA i TORRES, A. *Catàleg dels Croats de Barcelona, 1285-1706*, Barcelona, 1969
 M. L. MATEU i LLOPIS, F., *El Florí d'or d'Aragó. Assaig de classificació i ordenació*, Barcelona, 1892, vol. II.
 V. Q. R. VIDAL QUADRAS y RAMÓN, M., *Catálogo de la colección de Monedas y Medals florins per llurs senyals*. Valencia, 1937.

Comentaris:

No és freqüent que les troballes que contenen moneda d'or arribin al coneixement de l'investigador; silenciades pels seus descobridors passen al mercat numismàtic on es dispersen. Per això, a l'hora de fer l'estudi de la circulació monetària d'un determinat període, ens trobem amb un falsejament de les dades referents a la moneda de més valor, degut a la notable minva del nombre de dades que suposa aquesta manca d'informació i que és, malauradament, força sistemàtica.

Tot plegat, dona especial relleu al fet de poder donar a conèixer aquí la

descoberta d'aquest tresoret de florins i divisors de croat, trobats al claustre del Monestir de Santa Maria de Lluçà.¹

Hem exposat ja les raons per les quals no creiem que el diner de doblenc de Jaume I formés part del tresoret i hem assenyalat també que no hem pogut pas aclarir les circumstàncies concretes del descobriment de les peces. Tot sembla, però, indicar que els 4 florins i els 4 terços de croat devien formar part d'un mateix conjunt, cronològicament prou coherent.

Pel que fa a! florins, la data més primerenca la dona el florí de Pere III (1336-1387) amb marca rosa, atribuït a Barcelona,² i la més tardana és la que publiquem amb el número 9 i que segurament fou batuda en temps de Ferran I o d'Alfons IV, malgrat que estigui a nom de Martí I. Segons Campaner la marca d'un lleonet, que trobem a les monedes mallorquines a nom de Martí, correspon al mestre de seca Torelló el qual fou nomenat l'any 1413 i que regí la seca fins el 1419, dates que corresponen als regnats de Ferran I (1412-16) i d'Alfons IV el Magnànim (1416-1458).³

Els terços de croat són un xic més tardans. Aquestes monedes són anònimes i això ocasiona problemes d'atribució, fins ara no resoltos. Sabem, però, que l'encunyació d'aquest valor monetari s'inicià en temps d'Alfons el Magnànim i que també fou batut en temps de la Guerra dels Remences pels diferents sobirans que varen portar la corona catalana.

La cronologia de les monedes d'aquest conjunt fa plausible pensar que es tracta d'un petit atresorament amagat en el període d'inseguretat que representà la Guerra dels Remences.

Localització actual:

Temporalment dipositat al Museu Arqueològic de Barcelona.

Agraïments:

Devem al Sr. J. M. Nuix, del Museu Arqueològic de Barcelona, la informació sobre aquesta troballa.

A. M. BALAGUER

* * *

Núm. AN-3 — Lloc: Montmany — Tipus de troballa: acumulatiu

Composició:

	AR	AE
Catalunya:		4 (s. XVII), 4 (s. XVIII)
Castella:	1 (s. XVIII)	5 (s. XVII), 3 (s. XVIII)

1. No hem entrat aquí en detalls sobre la història de l'antic monestir de canonges agustins de Santa Maria de Lluçà. El lector podrà trobar en l'excelent guia d'Antoni Pladevall (*El Monestir de Santa Maria de Lluçà, Guia Històrico Artística* «Biblioteca Excursionista», vol. 13, Granollers, 1972, 2.^a ed.) una informació ben àmplia en aquest sentit. En aquesta obra es fa menció de la descoberta del tresoret que presentem, sens que afegeixi cap altra dada sobre les circumstàncies de la troballa i tot indicant que està pendent d'estudi.

2. La qüestió de les marques dels florins no està pas aclarida en molts casos, i això afecta molt especialment al regnat de Pere III.

3. MATEU I LLOPIS, *El florí d'or d'Aragó*, «Institut d'Estudis Valencians», València, 1937, pàg. 47.

Dates límit de la troballa:

(1609-1605) — (1788-1808)

Localització:

Montmany - Figaró (Vallès Oriental).

Data troballa:

Setembre de 1980.

Circumstàncies de la troballa:

Casual.

Descripció:**CATALUNYA**

		<i>gr.</i>	<i>Ø mm.</i>	<i>referència</i>
1	Felip II de Cat. — Banyoles, (1600-1605) diner (AE)	0,60	11,5	B.S. 656
2	Felip II de Cat. — Granollers (1600-1616) diner (AE)	0,53	13,0	B.S. 650-652
4	Felip II de Cat. — Barcelona, 1617 ardit (AE)	1,44	18,5	B.S. 623
3	Felip II de Cat. — Barcelona, s. d. diner (AE)	0,64	13,5	B.S. 628
5	Arxiduc Carles — Barcelona, 1708 ardit (AE)	0,98	17,5	B.S. 990
6	Arxiduc Carles—Barcelona (1707-1710) ardit (AE)	1,05	17,5	B.S. 989-992
7	Felip IV de Cat.—Barcelona (1718-1720) 4 marav. (AE)	6,75	27,5	C.C.T. 1542-43
8	Felip IV de Cat.—Barcelona (1718-1720) 4 marav. (AE)	7,29	26,0	C.C.T. 1542-43

CASTELLA

9	Felip IV — Burgos — 1654	VIII-XII m.	5,72	30	Vic. 220
10	Felip IV — Burgos — 1654	VIII-XII m.	4,19	27	Vic. 220
11	Felip IV	III-VI m.	3,15	20,5	
12	Felip IV	III-VI m.	2,43	23,5	
13	Felip IV	III-VI m.	2,11	22,5	

14	Felip V — Madrid — 1726	1 ral. (AR)	2,55	19,5	C.C.T. 1118
15	Carles III — Segovia — 1777	4 marav. (AE)	4,90	23,5	C.C.T. 1687
16	Carles III — Segovia — 1782	4 marav. (AE)	5,03	24,0	C.C.T. 1692
17	Carles IV — Segovia (1788-1808)	8 marav. AE)	11,40	35,0	C.C.T. 1346-66

Abreviatures emprades:

B. S. BOTET i SISÓ, J., *Les monedes catalanes*, Barcelona, 1911, vol. III.
 C.C.T. CALICÓ, F.; CALICÓ, X.; TRIGO, J., *Monedas Españolas desde Felipe V a Isabel II*, Barcelona, 1979.
 Vic. VICENTI, J. A. *Catálogo General de la Moneda Española*. Ed. IX, Madrid, 1977.

Comentari:

Aquest grup de monedes l'hem de considerar de tipus acumulatiu, donada la seva heterogeneïtat (17 monedes de diferents seques, les quals comprenen un període de prop de 200 anys).

Dins d'aquest grup és palesa una notable circulació de moneda de Castella a Catalunya (9 de les 17 monedes son encunyades a Castella).

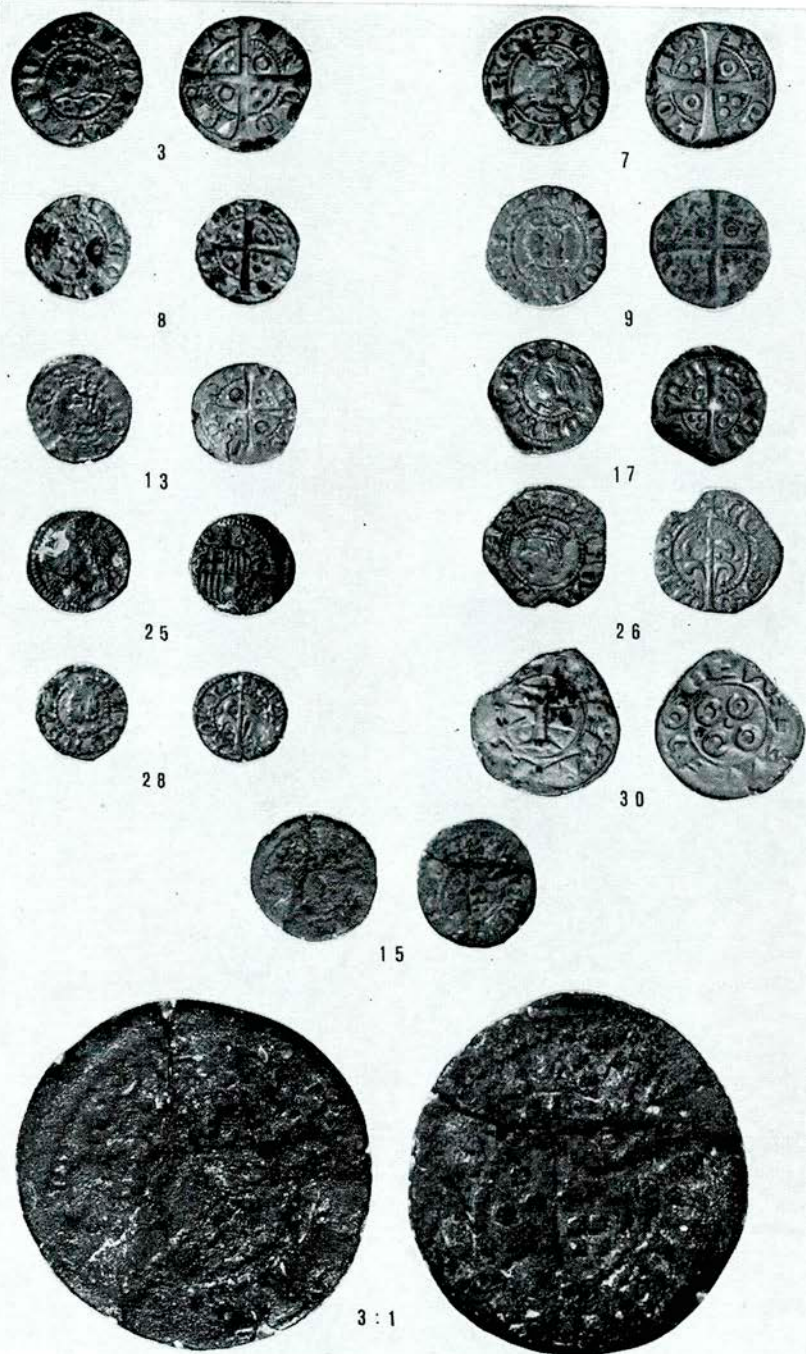
De tot el grup hem de destacar el diner de Banyoles de Felip II de Catalunya, el qual és una confirmació més de la circulació d'aquesta moneda fora del territori que l'hi era marcat (Banyoles i la sotsvegueria de Besalú) degut al gran nombre d'encunyacions que s'én feren, tal com ens ha indicat el Sr. M. Crusafont a G.N. n.º 54, pàgs. 22-30.

Així mateix dins del tresoret hi trobem un diner de Granollers, a els quals els hi era autoritzada la circulació per la sotsvegueria del Vallès, territori al qual pertany Montmany, i per tant no té res d'estrany que s'hi trobi present aquesta moneda.

Localització actual:

Colecció particular.

Gabriel VILLARONGA



TROBALLA DE SANTA PERPETUA DE MOGODA

TROBALLA DE LLUÇA



1



2



3



4



5



6



7



8



9

TROBALLA DE MONTMANY



1



2



3